

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIV (48)

Štev. (Nº) 36

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

21 de septiembre - 21. septembra 1995

MARJAN SCHIFFRER

Dva velika Slovenca, čakata, da bo njun spomin opran

Govor na spominski proslavi v Slovenski hiši
3. septembra 1995

Danes se spominjamo škofa dr. Gregorja Rožmana, generala Leona Rupnika, dr. Lovra Hacina in njegovih sodelavcev. Pravzaprav se spominjamo vseh tistih naših ljudi, ki so zaradi idealov stopili iz anonimnosti, dan za dnem izpostavljali svoja življenja, ker se jim je zdelo, da je naš narod v nevarnosti. Imensko bi se ustavil le pri dveh: Leonu Rupniku in Gregoriju Rožmanu. Sedaj, ko že vso stisko tistih dni gledamo v taki časovni oddaljenosti, da prodobnosti bledijo, ostajajo pa resnično važna dejstva, oba neprestano rasteta. Razsteta med nami, rasteta v zgodovini in bosta imela nekoč svoje mesto tudi v Sloveniji.

4. septembra 1946 se je pod strelji knojevcev zgrudil general Rupnik. Njegove zadnje besede so bile: „živel slovenski narod!“ S tem je poklonil svojemu narodu največ, kar mu je sploh mogel dati. Pokazal se je v pravi luči, odložil je masko, ki si jo je hoté nataknil, ker je le tako lahko bil blizu svojemu ljudstvu. Če smo na praznik svetega Petra in Pavla 1944 na Kongresnem trgu v Ljubljani grbančili čela, ko smo ga poslušali, kako je rohnol proti Churchill in Rooseveltu, je bilo to roهنenje samo zato, da je lahko nekaj dni pozneje, 9. julija 1944, na Št. Joštu, na drugo obletnico ustanovitve prve vaške straže, zapel tale slavospev domobranstvu: „Vaše domoljubje je napravilo čudež. Vzkipelo in razvilo se je tako, da ni bil kmalu osvobojen komunističnih tolp samo ta vaš prelepi gorski svet, ampak tudi večji del Notranjske. Duh vašega domoljublja, duh, ki je vodil prvo vaško stražo, je šel preko meja vaše ožje domovine, ker je slovenski narod povsod, kjer koli pač biva, po svoji naravi pošten, bogaboječ in marljiv ter tako že po svojem značaju protiboljševiški. Ta duh je takrat, ko je bila stiska največja, na moj poziv združil vse prepričane protikomunistične borbe v borbeno, pripravljeno enotnost, ki je ustvarila naše slovensko domobranstvo, katero sedaj v borbah dosega največje uspehe.“

Tako naj bi govoril nemčur, tak govor naj bi mu napisal Rösener, to naj bi govoril nekdo, ki naj bi hotel slovensko domobranstvo organizirati v SS divizijo in jo poslati na rusko fronto? Laž, ki so jo sejali očetje dolga leta v srca svojih sinov, je, žal, v Sloveniji še pričujoča.

Vendar prav ti sinovi že sprašujejo svoje očete: „Pobili ste domobrancelje. Prav. Zakaj jih je pa bilo treba še preje mučiti?“ Postarani veterani molčijo.

Generala Rupnika veže povprečni Slovenec na domobransko prisego. Kako malenkostna se nam že zdi danes debata o tem, kdo naj bi bil mišljen pod besedo „zavezniki“ v njenem tekstu, ali kdo naj bi pripravil besedilo: Rösener in ga popravil Rupnik ali obratno. Kje daleč je že vse to. Fantje so jo itak polagali s figo v žepu ali z

mislimi pri svojem dekletu, Mihajlovič je izjavil, da „ne valja ništa“ in vendar je Rupnik z njo rešil svoje domobrancelje. Težak je križ nujnega pretvarjanja.

In končno Rupnik pred sodiščem: kako ne bi zlomili 66 let starega moža z vsemi metodami, preizkušeni v moskovskih procesih in španski državljanski vojni? Ko sem kot dvajsetletnik stopil pred partizanskega komisarja, so bile moje prve besede: „Tovariš, podpišem vse, le tepsti ne več!“

Poglejmo raje v luč. Tako vidimo Rupnika, s kakšno odgovornostjo skrbi po razpadu Jugoslavije za svoje stanovske tovariše, Rupnika, ki ustvarja Zimsko pomoč, Rupnika kot pokrajinskega predsednika, do katerega ima dostop vsak in vsakega posluša in mu po svojih močeh tudi pomaga. Kot zgodba o Petainu tudi zgodba o Rupniku še ni končana. Mogoče je šele na začetku. Zato bi prav na sam začetek radi dejali: Ko je sedem knojevcev pritisnilo na petelina tam na Zelenem bajerju pod Golovcem, je brez dvoma padel Slovenec, velik Slovenec.

Škof dr. Gregorij Rožman je bil septembra 1946 že več kot eno leto v angleški internaciji v Celovcu. Sam je to dobo pozneje imenoval: „Moje zemeljske vice“. Škof Rožman se ni vrnil v Ljubljano na svoj škofovski sedež. Križ razdvojenosti, ki si ga je s tem naložil, je nosil do konca, najbrže še vedno za Šiško. Zgornja Šiška bi že pred drugo svetovno vojno morala dobiti svojo župnijo. Pa je iz raznih razlogov ni bilo mogoče ustanoviti. Med vojno je Zgornja Šiška bila zelo pod komunističnim vplivom.

Kadar je škof doživljal težke ure, posebno pod nemško zasedbo in je duševno veliko trpel, je to daroval za spreobrnjenje tega rdečega predmestja Ljubljane. Tako je tudi v nedeljo 6. maja 1945, ko se je dokončno odločil, da se ne bo vrnil, v enem velikih trenutkov svojega življenja rekel: „Vse za Zgornjo Šiško.“ Pozneje ga je začel glodati dvom. Dvom zaradi vrnitve in dvom ali je človeško storil vse, kar je bilo za rešitev domobranceljev v njegovi moči. Šele modra luč v Fátimi ga je pomirila. Rožman je drugi veliki Slovenec, ki se ga doma izogibajo. Tudi dobri katoliški ljudje se v svojih težavah zatekajo k škofu Vovku. Na vprašanje, zakaj ne k obema, sem večkrat dobil odgovor: Vovk je kljub zažigu ostal v Ljubljani. Križ nerazumevanja, mogoče tudi ta za Zgornjo Šiško, kjer še danes ni župnije. Ko se naše oči spomina vračajo petdeset let nazaj, nam je popolnoma jasno, da je primerjava med obema velikima slovenskima škofovoma popolnoma nemogoča. Kakšen apostolat bi le Rožman lahko vršil, če bi se vrnil? Ponižan, osamljen, zlomljen, bi mu kvečjemu ostala pot osebnega posvečevanja. Vsi vemo, da s škofom Vovkom ni bilo tako.

Zgodilo se je v Sloveniji

Predsedniki koalicijskih strank — Drnovšek, Peterle in Kocijančič — so se sestali in pregledali zadnje dogodke, ki so bili za vse kaj čudni. Domenili se niso kaj posebnega, več je bilo očitkov oz. razlag — klic Agnellijeve Peterletu, Drnovškove izjave o pomišljanju vstopa v Evropsko zvezo in odločitvijo, da ne bo referendum o vstopu vanjo; govorili so tudi o prihodnjem proračunu.

Državni zbor je pričel zasedanje po letnih počitnicah. Pred njimi je težavni predlog o zaviranju vračanja cerkvenega premoženja, ki ga je stavil Jelinčič. Pred meseci so SKD zadržali razpravo z obstrukcijo oziroma niso dali kvoruma za razpravo. Izgleda, da tudi sedaj to vprašanje še ni usklajeno med strankami koalicije in tako zelo negotovo.

Izgnanci v drugi svetovni vojni (v Nemčiji ali Srbiji) so se sestali in zahtevajo zase odškodnine za trpljenje in da ne bodo obravnani le kot pozabljene žrtve fašizma in nacizma.

Vpis v mrliško knjigo

Ko je bil glavni urednik našega lista v Sloveniji, ga je povabil minister Andrej Šter na pogovor, v katerem ga je prosil, da obvesti rojake o možnosti vpisa v mrliško knjigo vseh padlih ali pobitih žrtev. Ko smo dobili podrobnejše podatke, to po posebni ministri želji objavljamo:

Pred meseci je državni zbor odobril in uradni list RS objavil postopek za vpis v mrliško tisočev domobranceljev in drugih, ki so umrli ali bili pobiti med revolucijo ali neposredno po njej. Postopek je po eni strani majhna poprava krivice, ki žrtvam ni dovolila niti mrliškega lista, po drugi pa je nujna zaradi morebitnih sodnijskih ali zapuščinskih razprav. Dosedaj je bilo tak

Rožman je bil velik tudi v svoji pokorščini do Vatikana. Kako ga je bolel ta razdor v narodu in vendar ni omilil papeške obsodbe komunizma kot so to storili ameriški škofje na pritisk Roosevelta, ko je stopil v vojno ob strani Stalina, ali kot so se sprenevedali francoski škofje, ko je bilo treba obsoditi komunistične makije. Doma še zlivajo na Rožmana goliđe gnojnice: Rožman z Graziolijem, Rožman pri domobranski prisegi, Rožman je obsodil komunizem, ne pa fašizem in nacizem. Le komu, kateremu Slovincu naj bi pridigal in obsojal oba zadnja totalitarizma, saj Slovencev fašistov in nacistov ni bilo.

Tudi Rožman bo počival v slovenski zemlji, tudi o njem se bo še veliko dobrega pisalo v Sloveniji, ne le med nami.

Dav velika Slovenca, dva odrinjena Slovenca, dva Slovenca, ki še čakata, da bo njun spomin opran, dva Slovenca, ki pa se jim mi globoko klanjamo.

Na sestanku premierov držav članic CEFTA (Srednjeevropska zveza za prosto trgovino) so Čehi, Slovaki, Madžari in Poljaki so sklenili, da sprejmejo Slovenijo kot peto članico ob koncu leta. Ostale tri kandidatije bodo morale čakati še naprej. Dr. Drnovšek je še dejal, da članstvo v Cefta ni noben nadomestek za članstvo v Evropsko zvezo, ampak je znak odprtosti našega trga.

V Trstu je bila poslovna konferenca, na kateri so sodelovali predstavniki italijanske in slovenske vlade ter vrsta poslovnežev iz obeh držav. Glavni namen je bil pospešiti gospodarsko sodelovanje in izmenjavo. Italija je za Nemčijo in Avstrijo najpomembnejša slovenska partnerica, trgovska menjava bi do konca leta preseгла tri milijarde dolarjev.

V Koprju so spet priključili srednjevalovni oddajnik za italijanski program Radia Koper, ki so ga pred tedni ukiniteli. Žarko Petan, predsednik RTV, se je z ukinitvijo strinjal, a je zaradi vladnih in italijanskih pritiskov moral spet pričeti z italijanskimi oddajami.

mrliški list možno dobiti le po dolgotrajni in dragi sodnijski razpravi, sedaj pa je postopek zelo poenostavljen, samo administrativen in zastojniški.

Predlog za uvedbo postopka lahko vložijo vsak svojec, tudi daljni, umrle osebe (tudi če je samo v svaštvo, itd.). Možno je tudi, da sploh ni v sorodstvu, a ima utemeljen vzrok, v tem primeru bodo prevzeli skrb oblastni organi.

Vlagatelj ali njegova pooblaščenec vložijo prošnjo na občini, kjer je pokojni imel zadnje bivališče, če pa to ni znano, v njegovem rojstnem kraju. Navesti je treba znane podatke o osebi ter o dokazih za njegovo smrt (npr. kdo ga je videl in kje, ali da ni bilo več slišati o njem, itd.). Navesti je treba tudi čimbolj natančen datum in kraj smrti, če pa tega ne vedo, vsaj mesec ali celo samo leto smrti. Navesti je treba tudi podatke o vlagatelju (za katerega ni potrebno, da je državljan RS).

To lahko uredi sam ali preko pooblaščenca (podpis potrjen po konzulatu) ali pa preko konzularnega urada (ki bo imel za to primerne obrazce).

Minister Šter poudarja, da so tak vpis v mrliško knjigo dolžne vnesti vse občine in da ni izgovorov. Če bi se kdo temu protivil ali zavlačeval, naj to takoj prijavijo na notranje ministrstvo.

Naj omenimo še to, da ta zakon velja za naslednjih pet let, pozneje bo potreben spet sodnijski postopek.

Ta vloga je samo vloga za vpis pokojnega v mrliško knjigo. Izstavitve mrliškega lista pa je druga zadeva in ga lahko dobi samo sorodnik ali drug z upravičenim razlogom.

Tine Debeljak

POGOVOR Z DR. JOŽETOM PUČNIKOM

Delo je bilo uspešno, vendar pa preiskava še zdaleč ni končana

Komisija državnega zbora, ki preiskuje po-vojnne množične poboje, pravno dvomljive pro-cese in druge tovrstne nepravilnosti, bo na prvi jesenski seji obravnavala delno poročilo o opravljenem delu. O tem in o prihodnjih nalo-gah komisije smo se pogovarjali z njenim predsednikom, poslancem SDSS dr. Jožetom Pučnikom.

Kaj menite o dosedanjem delu komi-sije?

„Nedvomno je bilo uspešno, seveda z nekaterimi pomankljivostmi, med katere gotovo sodi spoznanje, da vrsto stvari ne bo mogoče ugotoviti. Najprej bi rad poudaril, da so sezname pobitih menda obstajali do začetka osemdesetih let. Ne vemo, ali so bili uničeni ali so le skriti. Odgovorni usluž-benci tedanje Ozne oziroma Udbe in Kno-ja pa tudi najvišji predstavniki tedanjega slovenskega politbiroja o tem ne sprego-vorijo besede. Niso pripravljene prevzeti odgovornosti za to, kar so takrat, predvi-devam, delali zavestno in v prepričanju, da je to nujno za uresničevanje socialistične družbe v Sloveniji. Danes se bojzljivo umikajo pred to odgovornostjo in tako kažejo svojo moralno podobo.“

Kateri so glavne ugotovitve komisije o povojnih pobjih?

„Bistveno, kar smo ugotovili, je, da so se dogajali organizirano, da jih je upravljala tedanja država, izpolnjevale pa njene ta-kratne ustanove. Iz tega sledijo pravne, moralne in morda tudi kazensko-pravne posledice. Slovenija kot država, ki se skli-cuje na kontinuiteto nastajanja svoje drža-vnosti, je odgovorna za preiskovanje tega dela zgodovine in za popravilo krivic. Pri-čanja pred komisijo omogočajo odločno zavrnite hipoteze, da so bili poboji le „spodrsljaji“ zavzetih funkcionarjev in da so bili posledica osebnega maščevanja. S poboji tudi niso kaznovali krivcev, ker se krivda ni dokazovala pri pripadnikih vo-jaških enot, pobijali pa so tudi njihove svoje in skupine prebivalcev, ki niso bili v nobeni vojaški enoti in niso sodelovali z okupatorjem. V ozadju tega početja je ra-zredni boj. V primeru nemške manjšine pa gre tudi za elemente etničnega čiščenja. Šlo je za revolucionarno zamisel in za delo-vanje, ki so ga verjetno priporočali sovjetski svetovalci vodstvu jugoslovanske in slo-venske partije. Odločitev so zagotovo sprejeli na jugoslovanskem vrhu, konkret-no izvedbo pa so prevzeli republiški po-litbiroji, Ozna in nekatere enote Knoja. Teza, da je to počela Jugoslovanska armada, pa je hinavska. Določanje žrtev, načina usmrčitve, kraja, prikrievanje grobov in preprečevanje obujanja njihovega spomina, vse to je „zasluga“ slovenskega državnega in političnega vodstva in povsem jasna pravna, moralna in kazenskopravna od-govornost politbiroja takratne slovenske komunistične partije.“

Omenjate zavračanje odgovornosti glavnih protagonistov in izgubo spomina. Kako to pojasnjujete?

„Odgovornost je jasna, brez vednosti partije se ni nič zgodilo. Pričevanja tedanjih funkcionarjev so zame neresnična in ne-prepričljiva. Vrh Ozne je moral vedeti za tisoče transportov in pobitih, moral je ve-deti za strahoten smrad, ki se je širil v oko-lici teh grobišč. Moralna odgovornost nek-danjih komunistov je jasna. Vprašljivo je le sankcioniranje kazenskopravne odgovor-nosti nekaterih še živečih funkcionarjev.“

Ali je komisija s tem že končala preis-kavo povojnih množičnih pobojev?

„Ne, delno poročilo bomo še dopolnje-vali, ne vem pa, ali bomo preiskavo lahko končali do izteka mandata. Treba je urediti sezname pobitih. Obstaja možnost, da jih bomo našli, če drugje ne, so kopije zago-tovo shranjene v Beogradu. Zanimivo, da še vedno nimamo niti seznama padlih par-tizanov, talcev in pobitih v taboriščih. Zveza združenj borcev tega nima. Po mo-jem mnenju mora komisija storiti vse, da bi v prihodnosti dobili seznam vseh, ki so padli med drugo svetovno vojno. Živih je še mnogo ljudi, ki bi lahko kaj povedali. Pa tudi zaslišanje gospoda Mitje Ribičiča še ni končano.“

Komisija se je v začetku tega leta za-čela ukvarjati s preiskavo pravno dvomlj-ivih procesov. Kaj ste doslej že ugotovi-li?

„Komisija je iz seznama vseh sodišč pripravila statistični pregled teh sodb. Iz tega bomo lahko prikazali delovanje ta-kratnega sodnega sistema, zakone, po ka-terih so sodniki sodili, hierarhični odnos sodstva do politike, javnega tožilstva in Ozne. Dobili smo tudi gradivo o že razve-ljavljenih sodbah, ki jih bomo lahko siste-matizirali. Pridobivamo pa tudi tedanje ocene o delu sodišč, iz katerih je jasno raz-vidno kako so delala. To vse bomo lahko prikazali v delnem poročilu.“

Ostanejo pa še druge nepravilnosti. Komisija bi morala preiskati, kako si je te-danji sistem podredil medije in tiskarne. Obstajajo zanimivi zapisi o popisih vseh pisalnih strojev itd. Drugo področje je po-drejanje vzgojnega sistema, kar je bila kršitev temeljnih človekovih pravic in de-klaracij OZN. Tretje področje so metode pri-nacionalizaciji; veliko gradiva je o tem. Zanimivo je dopisovanje slovenskega ja-vnega tožilstva z beograjskim. Jasno je na primer prikazano nekaj nacionalizacijskih procesov zaradi statistike. Preiskati bi mo-rali tudi posledice, ki so doletele svoje-pobitih, pa ukradene otroke. Med nepra-vilnosti sodijo tudi sistematična kršenja človekove pravice do svobodnega reli-gioznega udejstvovanja.“

Komisija, ki jo vodite, ni priljubljena med poslanci. Mnogi vam očitajo revan-šizem, odpiranje starih ran, obremenje-vanje novih generacij s preteklostjo. Kaj mislite o tem?

„Iz naroda smo postali nacija in imamo svojo državo. Tudi mi se moramo naučiti, da narodi, ki so organizirani v države, imajo zgodovino, ki pogosto ni lepa. No-bena evropska nacija nima „čiste“ zgodo-vine, Slovenci nismo nobena izjema. Naša zgodovina moramo sprejeti takšno, kakršna je. Žrtve in storilci, vsi so naši. Tudi tisti, ki so pobijali, so bili žrtve. Vsi so trpeli, ne-kateri morda še danes. Če hočemo kot na-rod priti do katarze in živeti naprej, mo-ramo dojeti pripadnost našega bivanja v vseh oblikah. To je naša kulturološka in sociološka naloga. Pri tem so politični vidiki obstranski, so pa navzoči. Če tega ne bomo storili, se ne bomo mogli umiriti in se bo problem ves čas vračal. Čez kakih dvajset let bo mlada generacija, podobno kot v 60. letih v Nemčiji, vnovič začela odkrivati za-molčano zgodovino. To bomo pozneje dra-žje plačevali kot danes. Ne bom si prizade-val, da bi kdor koli zaradi tega prišel pred sodišče. Ne gre za maščevanje. Le s čistjo vestjo moramo gledati nazaj.“

Matjaž Albreht
„Delo“, 6. sept. 95

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Zmage hitro padejo v pozabo in vsak-danje težave so vedno večje. Vlada mno-gokrat ne ve kaj storiti: enkrat so proble-mi objektivni, skoraj matematične narave, drugič so čudno zapleteni zaradi notranjih pblemov v vladni stranki. Vsekakor vladna ladja vedno teže pluje sredi vi-harjev, medtem ko resni opazovalci zas-krbljeno gledajo bodočnost.

PODPIS NI VSE

Pod radikalno vlado, ki jo je vodil te-danji predsednik Alfonsín, je bilo mnogo križev in težav. Problemi so rasli na go-spodarskem področju, na vojaški fronti in sindikalnih ofenzivah... A nekaj je bilo ja-sno: Alfonsín je bil vodja stranke in kljub temu, da so bili notranji problemi in da marsikatera skupina radikalov ni soglašala z njegovimi ukrepi ali z delom marsikate-rega funkcionarja, se je vse uredilo v miru, in ni bilo nikakega „kanibalizma“.

S peronistično vlado pa se dogaja ravno obratno. Če preživljamo gospodarsko sta-bilnost in je mir tako na vojaški kot na sin-dikalni fronti, pa je vse nepredvideno kar se tiče delovanja vladnih mož, ki so zaple-teni v tako hud notranji boj, kot ga družba doslej še ni poznala. Ti spopadi so tako hudi, tako silni, da njih odmev močno kali mirno razvijanje dogodkov in vedno bolj otežkoča delo vlade na gospodarskem po-dročju.

Najhujše ob tem je dejstvo, da je ta boj tako osebne kot skupinske narave. V spo-pad za dosego večje oblasti ali v obrambo že dosežene porcije sile so zapleteni posa-mezni funkcionarji, potem pa manjše in tudi večje skupine. Včasih te skupine sou-padajo s posameznimi strujami v stranki, drugič se spontano formirajo za dosego kakega konkretnega cilja. Tako se tudi do-gaja, da so današnji nasprotniki jutrišnji zavezniki in obratno.

V takem stanju ni mogoče vladati. To je vlada spoznala bolj jasno potem, ko je gos-podarski minister Cavallo javno obtožil, da v vladi sami obstajajo skupine (mafija), ki z raznimi dejanji korupcije otežkočajo delo, v tem konkretnem primeru delo privatiza-cije državne poštne ustanove. Po teh mi-nistrovih obtožbah je ta notranji boj prišel na površje in posledica je bila nov pobeg tujih finančnih skupin, nenehen padec borze in zlasti skrajno omejeno delovanje buenosaireške borzne ustanove.

V takem ozračju je minister za gospo-darstvo Domingo Cavallo, vsekakor pole-mična osebnost, organiziral „duhovne vaje“ v Chapadmalalu. Ob atlantskem oceanu so se zbrali vsi njegovi ožji in širši sodelavci, da so pregledali delovanje ministrstva, raz-voj gospodarstva, preresetali napake in začrtali bodočo pot. Taka zborovanja je minister že večkrat organiziral in običajno so rodila pozitivne rezultate. A to pot je smatral, da mora doseči še kaj več. Zato je na zaključek zasedanja povabil od svojih najvidnejših tekmovalcev: koordinacijskega ministra (Eduardo Bauzá) in pa buenos-aireškega guvernerja (Eduardo Duhalde). Ta trojka danes predstavlja, takoj za pred-sednikom Menemom, skupek politične mo-či in oblasti v Argentini. Poleg javnega skupnega nastopa, katerega namen je po-miriti zunanje finančne skupine, da bi se tuji kapitali znova nastanili na obrežju Sre-brne reke, so skušali tudi v tišini doseči premirje, da bi vsaj v prihodnjih mesecih vlada nemoteno izvajala svoje delo, ne da bi ta pohod nenehno bojkotali medseboj-ni spopadi.

Bilo je težko in riskirano, a končno so se vsi trije sestali in sklenili mir. Pogoj je se-veda, da bo vsak tudi na svojem področju od podrejenih in od zaveznikov zahteval, naj se nehajo ti spopadi. Če jim to uspe, če je premirje resna zaveza vseh treh in vseh, ki se nahajajo pod njihovim vplivom, bi bil mir zagotovljen vsaj za določen čas.

Tukaj pa znova naletimo na neke vrste naivnost sedanje vlade, ki je sploh lastna peronizmu. Mir je bil sklenjen v nedeljo. V ponedeljek pa je že vsa vlada nestrpno gledala na borzo, da vidi kakšen odmev je premirje povzročilo v inozemstvu in kako se tuji kapitali vračajo. Odmeva seveda ni bilo. Delovanje borze se je mirno odvijalo v tako omejenem obsegu kot pretekli teden: ni bilo ne duha ne sluha o povratku tujih kapitalov. Tedaj so si morali vladni možje odkritosrčno priznati, da stvar ni tako eno-stavna, da tuji investitorji ne verjamejo „smehljajem za fotografe“ in da bodo počakali, da jim razvoj dogodkov dokaže, ali je premirje res sklenjeno in kakšni so njegovi rezultati. Potem šele se bodo vrni-li, seveda, če smatrajo, da se jim spleča in da so tudi finančne okoliščine vabljuje.

TEŽKI RAČUNI

Bistveno ob sedanjem težkem položaju argentinskega gospodarstva pa je dejstvo, da ekonomski model ni dovršen. Cavallo je treba priznati, da je vsa ta leta utrdil fi-nančno stabilnost. Zunanjetrgovske oko-liščine so mu pomagale, ker je trgovska bilanca postala pozitivna še prej kot pa si je vlada nadejala. A pomanjkanje notranje-ga razmaha ter poudarka na proizvodnji in zlasti težak socialni položaj (rekordna brez-poselnost) so hude zapreke.

V vladnih gospodarskih krogih še ved-no razlagajo hude težave kot posledico mehiške krize. Enostaven odgovor je, da ta kriza ni hujše prizadela ne čilskega ne urugvajskega gospodarstva in bi tudi ar-gentinskega ne prizadela, če ne bi bil tu-kajšnji tako slabokrven.

Najbolj šibka točka se še vedno nahaja v zunanjem dolgu, o katerem se dejansko ne govori, argentinsko gospodarstvo pa sesa do mozga. Sedaj debtirajo o državnem proračunu za prihodnje leto. Krčijo razne prispevke: ena zanimivih posledic je, da država ne bo več podpirala železniškega sistema, s čimer bodo novi lastniki primo-rani, da povišajo vozovnice za 50%. Kam bo šel ves denar, ves devizni dotok? V plače-vanje obresti in glavnice zunanjega dolga. V letu 1966 mora Argentina namreč plača-ti 10.000 milijonov dolarjev samo državne-ga dolga. Nato še naknadnih 5.000 milijo-nov privatnega dolga in še 1.500 milijonov raznih drugih obveznosti. Iz države bo tako odteklo kar 16.500 milijonov dolarjev, ki jih seveda nimamo. Najbolj optimistični mož-je v gospodarski ekipi predvidevajo, da bi se lahko nabralo kakih 12.500 milijonov (to vključuje tudi razne refinanciacije). Manj-kalo bo torej 4.500 milijonov dolarjev. Zato taka nuja, da se privatizira veleelektrarna Yaciretá, da se prodajo delnice raznih že privatiziranih podjetij in da se vidi možnost novih posojil, ki bodo rodila nove obvez-nosti in nova odplačevanja v bodočnosti. Obzorje ni blesteče, ampak bolj črno.

Da je mera težav polna, je zaznati v Brazilu resne znake recezije. In Brazil je dandanes največji odkupnik, kamor teče velik del argentinske proizvodnje in odko-der prihaja največ deviz. Ob vsem tem se vlada veseli le svoje velike politične sreče. A tudi ta ne more trajati večno.

Skladbe slovenskih skladateljev na tujem

SEN O VRNITVI
1. Posvetni mešani zbori

Pod tem naslovom je Krščanska kulturna zveza v Celovcu meseca julija izdala knjigo skladb, ki so jih napisali v izseljenstvu oz. begunstvu Slovenci, razpršeni po vsem svetu.

Svojo zborovsko prireditev »Koroška poje« so leta 1995 posvetili tem pesmim, nastalim na tujih tleh. Posebej je slovenske Korošce privlačila ta snov, saj so delovali na Koroškem kar trije begunski skladatelji in glasbeniki: dirigent Marko Bajuk, dirigent Silvo Mihelič in prof. France Cigan. Da od te prireditve oz. vsebine ostane pričevanje tudi za prihodnost ali za vse slovenske ljubitelje glasbe, je dr. Edo Škulj iz obilnega gradiva, ki so ga poslali skladatelji iz vsega sveta, žal ne vsi, izbral najboljša dela

raznih glasbenikov, ki so nastala v tujini.

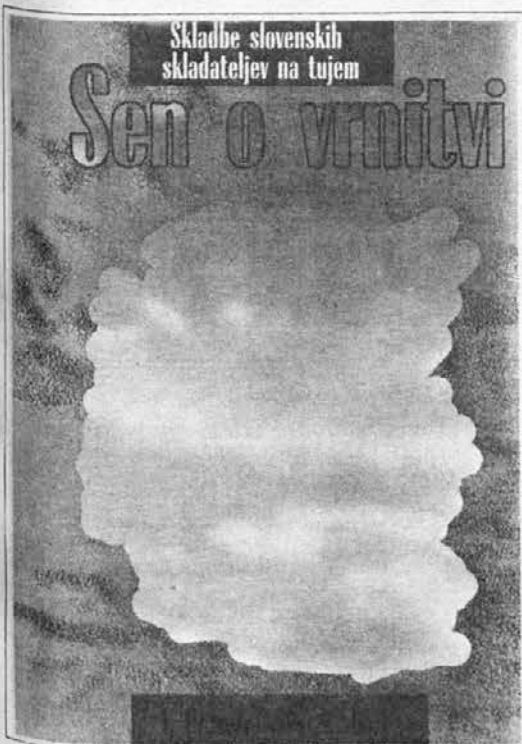
Ob koncu knjige je podal krajše življenjepise ter seznam izdanih zbirk, tako da je tudi s te strani pregled popolnejši. Vsega skupaj knjiga obsega notne zapise 65 skladb, ki jih je napisalo 12 skladateljev. Ti so: Ravn. Marko Bajuk iz Mendoze, prof. France Cigan, katehet in profesor glasbe na celovški slovenski gimnaziji; Gabrijel Čamerik, vodja cerkvenega pevskega zbora v Ramos Mejiji; Alojzij Geržinič, slavist ter skladatelj; Silvo Mihelič, salezijanec ter voditelj raznih pevskih zborov na Koroškem; Metod Milač, knjižničar in zgodovinar v ZDA; Jože Osana, glasbeni pedagog, iz Argentine prišel v Kanado; dr. Mirko Rener, zborovodja v Kanadi; dr. Julij Savelli, jurist in zborovodja; Drago Šijanec, dirigent v Buenos Airesu ter ustanovitelj katedre za dirigiranje; dr. Vendelin Špendov, frančiškan, doktor cerkvene glasbe v Rimu ter zborovodja; Jože Sterbenc, zborovodja v Avstraliji.

Že imena kažejo kvaliteto in širino skladateljev. Večina je pričela glasbeno delovati še v Sloveniji, v izseljenstvu pa je svoje zборе privdla v zavirljive višine. Prav je, da je bila s to knjigo dana možnost, da tudi drugi po svetu in v Sloveniji zajemajo iz njihovega bogatega dela, predvsem pa, da jih spoznajo doma, kamor pripadajo tako po narodnosti kot po glasbeni tematiki in obliki.

Krščanska kulturna zveza ima namen izdati še dva zvezka iz te teme: posvetne ženske zборе in cerkvene pesmi.

Posebej moramo čestitati dr. Edu Škulju za njegovo skrbno delo in za njegovo prizadevanje, da se pravilno ovrednoti tudi glasbeno delovanje slovenskih beguncev ali izseljencev. Ta knjiga je dokaz, da mu je delo uspelo.

Tine Debeljak

Spoštovani argentinski Slovenci!

Čestitam — lepo, sijajno, enkratno. Nad vašimi plesi smo bili navdušeni; saj zlepa na kakšni prireditvi ne vidiš in ne srečaš toliko različnih plesov, tolikšne prisrčnosti, domačnosti in obenem uglašenosti ter toliko tako nasmejanih obrazov. S čudovito glasbo in petjem vas je dopolnjeval pravi argentinski ansambel. Izredna prireditev, res vredna ogleda. Kar škoda, da sta bila premajhna dvorana kot tudi oder.

Posebno sem pa navdušen, ko ste s svojo preprosto slovensko govorico očarali sogovornike. Vaša materinščina je lepša in pravilnejša kot tu pri nas doma. Nihče od vas na primer ne reče:

„Da je šofer v avtobusu glih pred kulturnim domom zabremzal.“
„Da je bila v in pred dvorano gužva.“
„Da so se gledalci kar gužvali.“
„Da je bila prireditev ful špon ali the best dobra.“

„Da ste proizvajali kulturo, plese in glasbo.“

„Da ste pred in po prireditvi koristili priliko in s koristniki kulture vodili konkretne in odgovarjajoče debate.“
Pri vas na radiu ali televiziji nimate slovenske oddaje, ki bi bila namenjena samo Slovincem — in bi imela naslov PRO ET CONTRA. Vi se ne sramujete slovenskih besed, saj bi omenjeni oddaji brez manjvrednostnega kompleksa dali naslov ZA IN PROTI.

In nazadnje se niste poslovlili z italijanskim pozdravom ADIO ampak z lepim

slovenskim zbogom in na svidenje.

Naša domača slovensčina je revna in pretirano prepletena s tujkami in popačenkami. Vi pa znate vse povedati lepo po domače in neizumetničeno. Glede materinščine ste lahko srečni, saj imate dobre učitelje. Vaši starši ali stari starši so šli kot najboljši seme v Argentino ter tam zase in za svoje potomce obdržali lepo, kleno in čisto slovensko besedo.

Za vse skupaj še enkrat čestitam in upam, da boste še kdaj prišli.

Pozdravlja vas

FRANCE CERAR
Domžalski list „SLAMNIK“,
24. julija 1995

Gospod Kocijančič se smeši

Kako predsednik nekdanjih komunistov namerno pozablja dejstva, ko pravi, da so prišli domobranci v Teharje z domobransko zastavo, in težko verjamem, da ni še nikoli slišal, kakšna je bila slovenska narodna zastava. Namreč prav s takšno zastavo so bili domobranci v Teharjah in s to zastavo se je slovenski narod istovetil, s to zastavo so se res domobranci bojevali in umirali, ker je bila narodna zastava in domobranci so bili sinovi tega naroda.

Je pa treba mag. Kocijančiču, predsedniku Združene liste, reči še, da so komunistični revolucionarji, agenti Džerdjinskega ter španski borci na isto zastavo prilipili

Preiskovalka v Haagu

Pogovor z dr. Marijo Velikonjo

Na mednarodnem sodišču Združenih narodov, ki v Haagu preiskuje zločine proti človeštvu na tleh bivše Jugoslavije, dela kot preiskovalka tudi 37-letna dr. Marija Velikonja iz ZDA. Gre za hčerko geografa dr. Jožeta Velikonje in anglistke dr. Matilde Rus Velikonja, ki sta prva povojna leta poučevala na slovenskih šolah v Trstu. Rodila se je v Chicagu, doktorirala iz prava, si ustvarila družino in vrsto let delala kot preiskovalka in javna tožilka v različnih predelih Združenih držav. Sicer pa se je uveljavila tudi kot plavalka.

V Haagu dela dr. Velikonja že dobro leto. Ko se iz Bosne-Hercegovine, Hrvaške, Kosova dan za dnem širijo vesti o tolikšnih kršitvah človekovih pravic, se človek sprašuje, koliko moči ima mednarodno sodišče.

Dr. Marijo Velikonjo je pred kratkim intervjuval Radio Trst A. Postavil ji je dve vprašanji.

Dr. Velikonja, s čim se pravzaprav ukvarjate na Mednarodnem sodišču za bivšo Jugoslavijo v Haagu?

Kot preiskovalka v uradu javnega tožilca sodelujem pri načrtovanju preiskav, pri zaslišanju prič in pri pripravi gradiva za obtožnice. Večina prič, ki sem jih zaslišala, je bila pred tem zaprta v taboriščih. V letu dni, odkar delam za sodišče, sem šestkrat potovala na Hrvaško in v Bosno, nekajkrat za več kot mesec dni, da bi tam

zasliševala.

Zakaj je pomembno delo mednarodnega sodišča?

Delo sodišča je pomembno za prihodnost ljudi bivše Jugoslavije. Ne more biti miru brez pravice. Zločine, ki so kršili mednarodno pravo, so zakrivile vse strani, ki so vpletene v vojno. To dejstvo se bo videlo v obtožnicah, ki jih bo izdalo sodišče. To ne pomeni, da so vse strani zakrivile enako številne in hude zločine, saj ni bilo tako. Tudi ta razlika se bo pokazala v obtožnicah.

Obstoj sodišča v času, ko še traja vojna, pa pomeni tudi svarilo glede upoštevanja človekovih pravic za vse oblasti v bivši Jugoslaviji. Sodišče opazuje, kako Srbi, Hrvati in Muslimani ravna s civilisti, vojnimi ujetniki in begunci. Če to pripomore k temu, da ena ali več strani ravna bolj človeško z ljudmi, ali pa, da zagreši manj kršitev človekovih pravic, potem je sodišče že doseglo mnogo.

Ljudje bivše Jugoslavije bodo enkrat sojeni po tem, kako se danes, v času vojne, obnašajo njihove oblasti. Življenjskega pomena za prihodnost je, da vsaka vlada skrbno preučuje in beleži grozodejstva, ki se dogajajo med vojno, vključno tista, ki jih je zakrivila njena stran. Če ne bo tako, se bojim, da bomo čez trideset let rapravljali o podobnih tragičnih dogodkih med novo vojno na območju bivše Jugoslavije.

Novo upanje za mir na Balkanu

Politični predstavniki ZDA, Anglije, Rusije, Francije in Nemčije so se po tridnevnem bombardiranju Bosne srečali v Ženevi z zunanjimi ministri Nove Jugoslavije, Hrvaške in Bosne Hercegovine. Tisk poroča, da so se zedinili v glavnih političnih vprašanjih in sprejeli temeljna načela za mir v Bosni in Hercegovini:

Bosna in Hercegovina bo obstajala kot pravna združitev dveh političnih enot: Bosanska Hercegovska federacija in Bosanska srbska republika. Načela sporazuma so v naslednjem: Pokrajinska razdelitev med Srbi, Hrvati in Muslimani naj se po sporazumu med Srbi in Hrvati izvrši po ključu 51-49%. Politično bo ostala v veljavi sedanja zakonodaja s pravico zvez s sosednjimi državami. BiH Federacija in Srbska republika Bosne morata sprejeti moralna načela: izvesti pod mednarodnim nadzorstvom volitve, spoštovati človekove pravice, dovoliti beguncem vrnitev in jim priznati odškodnino; v primeru nesoglasja se podredijo mednarodnemu sodišču.

Ruski predsednik Boris Jelcin je dan pred ženevskim srečanjem ostro obsodil Natov nastop (bombardiranje) in očital

ZDA novo razdelitev v dva evropska bloka. ZN in Nato sta kljub moskovski kritiki nadaljevali z bombardiranjem.

Španski vladni predstavnik González je na obisku v Moskvi prepričeval Jelcina, da ne želi razdelitve Evrope v dva bloka, marveč da si prizadeva vključiti Rusijo v balkansko politiko.

Predstavnik ZDA Richard Holbrooke je v svojih izjavah jasen in odločen: „Naš načrt leži že leto na mizi in predvideva razdelitev Bosne. Srbi se morajo odpovedati zasedenim področjem in se sprijazniti z 51%, Hrvati in Muslimani za svojo federacijo pa z 51%.“

Kaj lahko pričakujemo v naslednjih mesecih v času nastopajoče zime?

Muslimani hočejo svojo državo, begunci iz obeh področij se želijo vrniti na svojo zemljo. Hrvaški predsednik Franjo Tuđman še vedno govori o vzhodni Slavoniji, hrvaškem področju, kamor se hočejo vrniti begunci iz vukovarskega okraja.

Ali bo zmogala diplomacija ali orožje in bombe, bodo v kratkem času odločali Srbi in Hrvati.

-erne

Zelo rad gospod Kocijančič ob najrazličnejših priložnostih pripoveduje, da je bil član Kavčičeve vlade in lepo je navsezadnje, da je na to ponosen na televiziji, v časopisih in še marsikje. Prav zato pa ga javno sprašujem, zakaj se ga letos, ob osmi obletnici njegove prezgodnje smrti ni nič spomnil, ne on ne njegovi tovariši? Pa je bil vendar Kavčič večji Slovenec, gospodarstvenik in demokrat v takratnih razmerah, kot je gospod Kocijančič danes in to kljub temu, da ni v nevarnosti, da bi ga kdo odstavil kot so takrat Staneta Kavčiča.

Upam, da se bo gospod Kocijančič še kdaj oglasil, saj me navadno spravlja v dobro voljo.

Vinko Levstik

Gorica, Italija

Predstavitel knjige DR. VOJKA ARKA

in proslava njegovega 75. rojstnega dneva

Pisatelj dr. Vojko Arko je v založbi Cluba Andino Bariloche preteklega junija izdal knjigo „Amor por carta“ v lastnem prevodu v kasteljanščino pred dvajsetimi leti izdane knjige „Ljubezen po pismih“ v založbi Slovenskega planinskega društva, in sicer z namenom, da seznaniti tudi argentinsko javnost o doprinosu Slovencev h gorništvu in smučarstvu v tem predelu Argentine. Ta Arkov doprinos k bariloški kulturi je gotovo nekaj posebnega in zavedajoč se izrednosti je Slovensko planinsko društvo priredilo v soboto, 26. avgusta v Stanu kulturni večer, kjer je bila predstavljena vsej slovenski skupnosti omenjena knjiga.

Večer je otvoril predsednik društva dr. Stane Žužek z ustoličenjem slike Milana Volovška „Eli, Eli...“, katero je bila poklonila društvu skupina članov in kot je to ponazoril: „Ob petdesetletnici zaključitve druge svetovne vojne... Pričetka največje tragedije našega naroda, ko je bilo prelito po kajnovsko toliko nedolžne krvi...“ in „nastopa na pot begunstva“ in „v spomin na tako visoko ceno krvi... (tudi) za našo svobodo v Bariločah. V opomin na tista naša dejanja, ki bi mogla biti v oporečju s krščansko ljubeznijo,“ „v jamstvo, da bomo še naprej nosili bakljo njih idealov... v slogi in medsebojnem razumevanju“ in končno, „da bi nam iz temine tistih jam svetila luč na pravo pot v bodočnost“.

Gospa Zora Gerzetičeva je bila pripravila priložnostni uvod v predstavitev knjige, katerega je prebrala gospa Lučka Jermanova, ki pa se je najprej sama spomnila na tisto, prvo dobo tedaj komaj porajajoče se tukajšnje slovenske skupnosti, kot ena prvih žen, ki se je bila priselila sem in ki je že takoj ob prihodu spoznala dr. Vojko Arko. Nato pa je še povedala nekoliko anekdot ter priložnostnih pripomb. Tudi gospa Gerzetičeva je bila v tisti skupini prvih slovenskih žen v Bariločah, ki pa se je tja priselila že s svojo družino ter so se kaj kmalu povezali z „šumo“ oz. z „šumskimi brati“, kamor se je tudi dr. Arko prišteval, kot navaja gospa Gerzetičeva „mladi slovenski ljubitelji hribov že v stari domovini“, „tudi dobri plezalci in smučarji še iz slovenskih gor“. „Arko je sproti beležil dogodke med nami in dopisoval v Buenos Aires v časopis Svobodna Slovenija“ in „v Zbornik Koledar“. Iz „šume“ pa je kaj kmalu „nastalo Planinsko društvo“.

Arko je spremljal razvoj skupnosti s prispevki tudi drugod: v tržaški Mladiki, v Planinskem vestniku, kjer je „po razpadu komunizma priobčil vso zgodovino slovenskega gorništvu v Argentini. Poleg tega je pisal v razne mednarodne gorniške revije in tako svet seznanjal s slovenskim in neslovenskim andinizmom tu na jugu“.

V prvi knjigi — skupno z Dinkom Bertonclem — „Dhaulaghiri“ je obogatil slo-

vensko planinsko književnost. Kot gorski prijatelj je izdal za Club Andino Bariloche neslovenec delo: „Otto Meiling“, 1991. Pred to knjigo pa je bil izdal „številne povestice“ v zbirki „Zgodbe z Nahuel Huapija“ (Mohorjeva družba, Celovec, 1975). „Istega leta pa je izšla že imenovana „Ljubezen po pismih“. Leta 1987 pa je izdal pri Slovenski kulturni akciji v Buenos Airesu „Cerro Shaihueque“.

Zora Gerzetičeva se je nato osredotočila na predstavljeno knjigo. „Je to zbirka spominov iz Arkove neposredne preteklosti; kako spremlja v gore svoje otroke in z njimi tudi mlade iz Velikega Buenos Airesa kakor tudi iz Bariloč... spomini na ture po bariloških gorah v njegovih zrelih letih, med katere pa bežno vpleta ljudi, ki so mu drugovali v gorah v daljni preteklosti. Srečen je ob vsakem uspelem vzponu, ki ga naredi kljub svojim letom. Skrbno varuje mlade plezalce in žejno pije lepoto gorskega sveta, ki ga še dobro pozna... iz dobe, ki je z zlatimi črkami zapisana v njegovi duši kakor sam pove.“ „Arkova zasluga je tudi, da je svetu pokazal tudi naše kulturno življenje.“ Za zaključek našteva gospa Gerzetičeva vsa področja, kjer se je udeleževal oz. se še udeležuje dr. Arko kot član Slovenskega planinskega društva, njega odbornik in sedaj član nadzornega odbora, kot profesor na bariloškem odseku Slovenskega srednješolskega tečaja, kot član in odbornik Club Andino Bariloche, itd.

Nato so se pisec knjige in še štirje „šumski bratje“ (Ivan Arnšek, Dinko Bertonclem, Blaž Razinger in Jožko Simčič) posedli kar na rob odra in tam je vsakdo od omenjenih štirih poudaril v zelo kratkih besedah kako značilno doživljate v zvezi z dr. Arkom.

Zaključil pa je dr. Arko sam z zelo jedrnatimi mislimi ter dejal, da „šumski bratje niso bili ravno svetniki, imeli pa so trdno voljo, da zagotovijo stvari“. In da so se mogli uveljaviti v Bariločah v tistih časih, je bilo to pripisati tudi tedanjim, izrednim razmeram. Poudaril je, da čeprav sta srce njegove knjige Severna Lópezova stena in vrh Catedral Sur, naj ta knjiga predstavlja vse naše gorniške podvige in, odkar se je doma porušila komunistična diktatura, se je mogla razširiti vest o tem tudi širšem v Slovenije. Prej je bilo poročanje tam o nas prepovedano in je navedel primer, koliko let je moral čakati za objavo v Planinskem vestniku članek o Tumovem stolpu, ki je končno bil objavljen šele leta 1990! Mladini je priporočal, naj bere knjige, čeprav je na splošno povsod opaziti težave glede branja. „Naj nadaljujejo delo šumskih bratov“, seveda prilagojeno sedanjim razmeram. Polagal ji je na srce skrb za že storjeno. Skrb „za Skalco“, da bi še naprej bila „naša“ in za vrhove in jezerce v catedralskem pogorju, „ki nosijo slovenska imena“. Opozoril je tudi na goro Capillo, kjer še vedno stojijo križ, postavljen prvič leta 1952, sedaj pa v tamkajšnji Dolinici tolmunov nov bivač Slovenija. Poudaril je tudi važnost vztrajne, osebne navzočnosti tamkaj.

Dober teden prej je dr. Arko obhajal svoj 75. rojstni dan in temu se je pridružilo tudi društvo ob tej priložnosti.

Predsednik dr. Stane Žužek je povedal, da je na seji 15. avgusta dr. Vojko Arko bil soglasno imenovan za častnega predsednika društva „v priznanje in zahvalo za vse zasluge, prizadevanja in trud za društvo in slovensko bariloško skupnost kot kulturnik, odbornik, gornik in vzgojitelj in kot naš glasnik pred tukajšnjo javnostjo“ ter mu nato izročil tozadevno diplomu; dolgoletna tajnica Razingerjeva Milenka pa mu je izročila v spomin knjigo „El Gaucho“ od

LJUBEZEN IN GORE

V decembru 1975 je v zbirki Goré Slovenskega planinskega društva v Argentini izšla knjiga „Ljubezen po pismih“. Spisal jo je Vojko Arko, „glasnik bariloške šume in slovenskega andinizma“. Enaindvajset let je poteklo od tedaj, in knjiga je zagledala svet v španskem jeziku, v založbi Club Andino Bariloche pod naslovom „Amor por carta“. Novica me je presenetila prav v trenutku, ko sem „kar po domače“ iste zgodbe prevajal sinu, na v d u š e n e m nad gorami po treh obiskih Bariloč in potem, ko je Arkovo ime zasledil in pričel občudovati v publikacijah bariloškega planinskega društva.

Knjigo, ki so jo v španski izdaji podnaslovili „Spomini gornika“, je v špansko prevedel avtor sam. Dejansko bi lahko rekli, da jo je znova napisal, saj v teh primerih ni glavno, kako postavimo besede, kako prevedemo določeni izraz, marveč kaj s temi besedami in izrazi povemo; kako bralcu posredujemo osrčje našega čustva, da z nami znova doživi zgodbo, ki nas je globoko ganila. V tem oziru je španska verzija knjige skoraj brezhibna.

In prav ob tej točki se hočem pomuditi. Osrčje Arkovih zgodb ali bolje njegovih spominov, je ljubezen dveh bitij: gore in gornika. Bolj kot popis vzponov je knjiga dialog, ki temelji na medsebojni predaji gore, ki vabi, in plezalca, ki se odziva temu klicu. Zato ni tu problem jezika, ker gorniški jezik je en sam: jezik narave, ljubezni do višin, jezik nevarnosti, drznosti, izpostavljanja, jezik predaje, jezik življenja in smrti. In kdo bolj poklican kot Vojko Arko, da v teh zgodbah nalije bralcu do roba kozarec gorskega čutenja, da ga osveži in mu v dnu srca vzbudi morda že davno

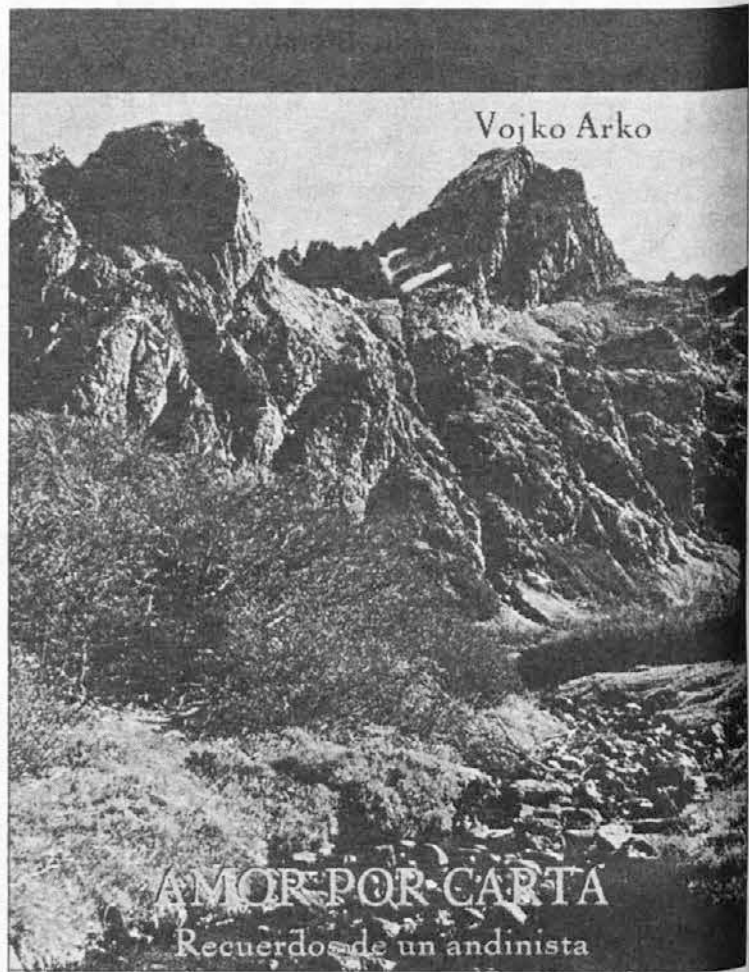
Bonifacio del Carila, kot simbol argentinske zemlje, iz katere pa črpajo sokove tudi naše slovenske korenine.

V imenu bivših dijakov Srednješolskega tečaja mu je čestitala Žužkova Kristina. Za zaključek so mu še zapeli vnuki že pokojnega Franceta (Frenka) Jermana „Sonček čez hribeček gre“ pod vodstvom ge. Lučke Jermanove in sicer kar triglasno.

Sledila je napitnica slavljencu ob zelo bogati in prisrčni postrežbi v priredbi ge. Marije Eiletzove; in tako se je izredno prijetni večer raztegnil pozno v noč.

Na tem večeru so bile ponovno razstavljene grafike Jožeta Vogelnika, katerih motivika so predvsem ljudski spomeniki kot znamenja, kapelice in seveda tudi cerkve in vaška arhitektura, da bi si jo mogli ogledati tisti rojaki, ki tega niso utegnili ob času praznika državnosti, ko je bila skupna razstava z Milanom Volovškom v tukajšnjem Salón de Aerolíneas Argentinas. Razstavo je pa vodil arh. Andrej Duh.

s. ž.

pozabljeno melodijo planinskega raja.

Pred bralcem tako stopnjuje raste svet bariloških gora: Lópezov stolp, Torre Fino, severna Lópezova stena, Chalhuaco, Montura chilena, Barin vrh, Roca inclinada, Capilla... Vrstijo se gore, vrstijo se gorniki. Obujajo se imena, mnoga že pozabljena, druga oprasena od časa in dogodkov. Nad mnogimi že postavljamo križec, ker jih je k sebi poklical Gospodar skal, ledu in vrhov. Z vsako vrsto, ob vsakem spominu bolje razumemo dušo gornika, ki ne najde miru dokler se ne spoji s tisto naravo, ki se mu bohotno nudi in ga nevzdržno vabi.

Knjiga ima prikupno obliko. Opremljena je z vrsto fotografij bariloškega gorniškega sveta. Enako kot pred dvajset leti slovenska, vsebuje tudi sedanja španska izdaja vrsto risb Bare Remec, ki jo estetsko bogatijo. Dodan je tudi „Kdo je kdo“, da manj informiran bralec spozna osebe, ki nastopajo, in da se argentinski bralec vsaj hipno sooča tudi s slovenskimi in drugimi evropskimi gorniki. Slovenska verzija je na koncu prinesla še statistiko deset let gorniških vzponov slovenskih andinistov v Argentini; knjiga pa prinaša opis in oris smeri vzponov številnih vrhov na področju ob Nahuel Huapiju.

Knjigo toplo priporočamo tako bralcu, ki morda že ima slovensko izdajo, kot zlasti za naše argentinske prijatelje, ki bodo gotovo uživali s temi spomini iz andskega sveta. Dogodek španske verzije pa je tudi lepa prilika, da našim mladim posredujemo eno ali drugo izdajo knjige. S tem bi stopili v tisti korak z Arkom, ki se v spisu „Barin vrh“ zaskrbljeno sprašuje o gorniškem naraščanju in o gorniškem poklicu naše mladine: „...naši tukajšnji otroci vsaj deloma poznajo gorniški svet... Če bo iz njih zraslo kaj pomembnejših smučarjev in gornikov, tega še ne vemo. Mi jih lahko samo uvedemo v skrivnosti gora in jih naučimo prave tehnike. Pokažemo jim lahko gorsko lepoto, čutiti pa morajo sami, tega ne moreš nikogar naučiti. A tistim, ki si jim vzbujajo gorski nemir, je treba dati nekaj vzpodbude. Kdo, ki je sam užil opoj višin, tega ne bi rad naredil?“ Temu delu je posvečena knjiga. In temu je dragi Arko posvetil velik del svojih življenjskih sil.

Tone Mizerit

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnе novice

Rojstvo: V Ramos Mejiji se je 4. septembra rodila Zofija Bokalič, hčerka inž. Miha in ge. Alenke roj. Smole.

Najlepše čestitamo!

Krst: V soboto, 16. septembra, je bila krščena v cerkvi Marije Pomagaj Danijela

Karen Gelb, hčerka Jožeta in ge. Stelle Maris roj. Zarnik. Botra sta Karel Panaino in Romina Gelb. Krstil pa je delegat Jože Škerbec. — Najlepše čestitamo!

Smrti: Okraj Churruca sta dne 18. septembra prizadeli dve smrti: umrli sta ga. Ana Klemenčič roj. Rupnik (na posledicah prometne nesreče) in njena sestra Frančiška Oberžan roj. Rupnik.

Naj počivata v miru!

25. mladinski dan v Slomškovem domu

V nedeljo, 27. avgusta je mladina iz Slomškovega doma, organizirna v odsekih Slovenske dekliške organizacije in Slovenske fantovske zveze, slavila srebrni jubilej svojih letnih mladinskih dni s celodnevno prireditvijo. V jutranjih urah, ko so zaplapolale zastave ob zvokih državnih himen Argentine in Slovenije je predsednica odseka SDO Danijela Avguštin odprla slavje s pozdravom vsem mladim in starejšim, ki so prihiteli v Slomškov dom. V gornji dvorani je bila nato sveta maša, ki jo je mladina oblikovala s sodobnimi verskimi pesmimi in prošnjami, župnik Jože Škerbec pa jim je posvetil mašni nagovor, prepoln lepih napotkov za življenje mladega kristjana.

Po zajtrku so se na igriščih pričela tekmovalna v odbojki med posameznimi odseki Velikega Buenos Airesa. Pri fantih so dobili pokal odbojkaši iz Našega doma v San Justo, pri dekletih pa je zmagala ekipa Slomškovega doma. Domača mladina je poskrbela, da športniki pri celodnevem naporu niso omagali, saj so jim nudili dobrote s „parrille“, kuhinje in stojnice s pecivom in sladoledom. V večernih urah se je v svitu žarometov začel odvijati kulturni program Aeroštrbunk II.

Za uvod je predsednica Danijela Avguštin razvila nekaj misli, kako naj se

mladina s svojim delom vključuje v skupnost iz katere je izšla in predaja baklo slovenstva mlajšim, ki prihajajo za njo.

Na ploščadi je zažarelo ogromno letalo, iz katerega je najprej izstopila „posadka“, nato pa skupine nastopajočih plesalk in plesalcev. Duhovito povezavo je napisal Lojze Lavrič ml. in povedel navzoče na namišljeno potovanje po daljnih deželah. Gabrijela Malovrh je z mladimi naštudirala plese tarantelo, can-can in Zorba el griego, ki je še posebno užgal s svojo slikovito izvedbo in glasbo. Anka Smole Kokalj pa je s fanti in dekletki v gorenskih narodnih nošah barvito predstavila venček narodnih plesov, ki je tudi žel priznanje občinstva. V zaključnem nastopu vseh skupin sta bila nato izročena pokala zmagovalcema tega mladinskega dneva, skupno petje mladinske himne pa je povezala mladino iz vseh odsekov v eno samo družino. Koliko mogočnejše bi še izzvenela ob primerni orkestralni spremljavi. Tu je predlog: imamo mladinske zборе in orkestre in zmogljive dirigente. Stopite skupaj in ustvarite nam lep posnetek mladinske himne Slovenska smo mladina. Kaj se vam zdi?

A mladinskega dneva še ni bilo konec. Ob zvokih orkestra Rock and polka in družabnosti se je večer skoraj prevesil v jutro... J. T.

Spomin na gen. Rupnika, škofa dr. Rožmana in dr. Hacina

V nedeljo, 3. septembra, je bila v Slovenski hiši počastitev obletnice smrti generala Leona Rupnika kakor tudi škofa dr. Gregorija Rožmana in dr. Lovra Hacina. Skupno proslavo je pripravil Vestnik ter se je zbralo večje število preživelih domobrancev in drugih Slovencev. Po sveti maši so se zgrnili okrog spomenika padlim borcem ter opravili molitve za pokojne. Lic. Marjan Schiffrer je podal spominski govor, ki ga prinašamo na uvodnem mestu.

ROŽMANOV DOM

Žalno slavlje

Taborjani so po veličastni domobranski proslavi na Ramón Falcónu v nedeljo, 10. septembra počastili 49-letnico smrti generala Leona Rupnika v Rožmanovem domu. Po sv. maši, ki jo je daroval župnik Jože Guštin, je tajnik društva Tabora prebral generalovo oporoko Slovincem. Za njim je v polurnem govoru proslavil Rupnikovo delo od generalove mladosti do smrti častnikar Slavko Skoberne.

Slavje se je zaključilo s kosilom in petjem domobrantskih pesmi.

NOVICE S KOROŠKE

DRŽAVNO TOŽILSTVO: Pred nekaj meseci je v Koroškem deželnem zboru pričela protestirati Svobodnjaška stranka, češ da Dvojezična slovenska gimnazija (TAK) sprejema učence iz Slovenije in mora zaradi njih dodati razrede in tako povzroča državi finančno škodo. Dokazali so na Zveznem ministrstvu, da so bili očitki in izjave brez podlage, da so bili sprejeti vsi učenci po zakonskih veljavnih določilih in da pouk poteka po predvidenih določilih. Ni bilo dodatnih razredov, torej tudi ni bilo neupravičenih stroškov. Delovanje TAK se je pokazalo vzorno v obeh jezikih, še posebej v gospodarskih predmetih. Učenci bodo za bodoče prekomejske gospodarske odnose velika pridobitev.

ZGODILO SE JE V SLOVENIJI

Volitve v parlament so šele prihodnje leto, a skrbi in priprave so že tukaj. Stranke slovenske pomaladi se skušajo zblížiti in pripraviti koalicijo, a vedno ne gre. Sedaj je nastalo trenje v mestnem svetu. SKD sicer ni sodelovala pri poskusu vreči predsednika Kovačiča (SDSS), a social demokrati naj bi proti dogovoru z SKD izvolili za predsednika mestnega odbora za gospodarstvo člana svoje stranke.

računalniško obdelali zbrane podatke in po svojih močeh raziskali biološki in kemični sestav Krke.

LJUBLJANA — Onesnaževanje okolja je v Sloveniji — kljub vsem naporom in osveščeniosti — visoko, če jo primerjamo z državami Evropske zveze. V povprečju pride letno na vsakega prebivalca Evropske zveze 34 kg žveplovega dioksida, v Sloveniji pa kar celih 92,3 kg. V mednarodnih sporazumih bi morala Slovenija zmanjšati emisije nezdravih plinov že leta 1993 na raven leta 1980, v resnici pa so emisije namesto 30 odstotkov padle le za 22%.

PRILIZJE — V tem kraju pri Metliki je letališče, ki pridobiva na pomenu, saj se ga poslužuje vedno več malih turističnih letal in aerotaksijev. Zato so Belokranjci predlagali, da bi na letališču delovale tudi mejna in carinska uprava: osebje naj bi prihajalo z mednarodnega cestnega mejnega prehoda kadar bi bilo potrebno. Zaenkrat se mora letalo, ki je namenjeno na jug ali pa do tam prihaja, najprej ustaviti na portoroškem letališču in tam urediti vse formalnosti. To pa podaljša vožnjo za dve uri in tudi stroški so precej večji.

LJUBLJANA — Umrli je Borut Lesjak, skladatelj in pianist. Še posebej je znan po popevki Ne čakaj na maj, ki so jo uporabili v istoimenskem filmu (drugi del filma Vesna). S klavirjem je spremljal pevce, pisal aranžmaje za otroški program Veseli tobogan, pa tudi za starejše v Prizmi optimizma. Napisal je glasbo za 60 dokumentarnih in 10 celovečernih filmov.

ČRNOMELJ — Leta 1953 so zaselka Hrib in Selce v črnomeljski občini preimenovali v Breg pri Sinjim Vrhom. Zdaj so vaščani in krajevna skupnost Sinji Vrh sprožili postopek za preimenovanje na stari imeni. Kaj je bilo povod za prekrstitev, ni jasno; je pa bilo nesmiselno, saj se je iz sedanjega Brega (Hrib) preko vasi Špeharje prišlo spet v šest kilometrov oddaljeni Breg (Selca).

KRANJ — Včasih je bil sneg v avgustu ker reden pojav, zadnja poletja pa ne več. Letos je spet obiskal Julijske Alpe, Karavanke in Kamniško Savinjske Alpe in jih pobelil tudi do okoli 1300 metrov nadmorske višine. — Pobelil je tudi zahodno Pohorje, česar ne pomnijo niti najstarejši krajani.

LJUBLJANA — V parku Tivoli so izdelali zunanje igrišče iz recikliranih športnih copat. Tovrstno igrišče imajo zaenkrat le v Berlinu in Barceloni. Za to priliko so pripravili otvoritev s športno-glasbenimi točkami. Kot posebno senzacijo so povabili iz ZDA slovitega košarkarja, igralca Chicago Bulls Scottija Pippena, ljubljanski župan Dimitrij Rupel pa mu je izročil spominsko plaketo Ljubljane.

LJUBLJANA — Uprava Republike Slovenije za zračno plovbo je predstavila Letalsko-navigacijsko karto za letenje v pogojih zunanje vidljivosti na srednje in nizkih viših in ob manjši hitrosti. Z njo hoče uprava zmanjšati število letalskih nesreč v Sloveniji. Karta pa je izdelana v merilu 1:500.000, ima letalsko in toponimske podatke, v celoti je izdelana na digitalni način. Karto bo Uprava izdajala vsako pomlad, saj njena vsebina zastari vsakih 12 mesecev.

BOROVNICA — Sredi devetnajstega stoletja so postavili Borovniški viadukt za južno železnico Dunaj-Trst. Dolg je bil 511 metrov, visok 38 metrov. Leta 1944 so ga zavezniški bombniki razrušili, po vojni pa je ostal — kot spomenik — le 21. steber. Borovničani že deset let opozarjajo na razpadanje zadnjega stebra, saj zaradi zmrzali in rastlinja, ki poganja po njem, steber grozi z zrušenjem. Za kako popravilo pa zaenkrat zaradi pomanjkanja denarja ni upanja.

LJUBLJANA — Noč v Stari Ljubljani so poimenovali kulturno-zabavno prireditev v starem delu slovenske prestolnice z raznolikim programom. Eni so lahko poslušali pihalno godbo, drugi orgelska koncerta pri frančiškanih ali v stolnici baročni koncert pri svetem Florijanu, vsi skupaj pa so se povselilili na Prešernovem, Pogačarjevem in Jurčičevem trgu ob igranju raznih ansamblov. Organizatorji si bodo prizadevali, da se prireditev obdrži v prihodnjih letih.

KRANJSKA GORA — Ker je medved naredil že več škode med ovčimi in govajimi čredami, ki se pasejo na območju kranjskogorske občine, je po dolgem debatiranju le prišla odločba za njegov odstrel. Naloga je poverjena lovski družini Dovje in Kranjska Gora do 15. novembra. Ker je na tem področju več medvedov, imajo lovci dolžnost in odgovornost odstraniti pravega medveda. To naj bi bil kar velika žival s kakimi 150 kilogrami.

MOŠKANJCI — Na tem letališču na Ptujskem polju je bil četrto mednarodno srečanje motoristov. Njihov namen je izmenjati izkušnje in pa tekmovali v različnih spretnostih. Pričakovali so jih okoli tisoč, po srečanju pa so odšli še na morje v hrvaški Rovinj.

TODRAŽ — Ko so leta 1990 prenehali s kopanjem urana v Žirovskem Vrh, so načrtovali, da bodo rudnik v treh letih zaprli. Zaradi pomanjkanja denarja se dela zavlačujejo in danes računajo, da bodo potrebovali še dve leti. Potrebno je bilo zgraditi rov pod jaloviščem Boršt, ker je jalovina z rodonom drsela v dolino in bi lahko onesnažila vodo. Zdaj morajo jalovišče še pokriti s plastjo zemlje in ga zavarovati pred erozijo. Tudi v rudniških jamah je še precej dela. Najprej jih morajo še ugotoviti, nekaj jih bodo zasuli, vse pa bodo zabetonirali in vodotesno zaprli.

LJUBLJANA — Na kompaktni plošči Desna scena je posnetih osemnajst slovenskih rockovskih skupin, ki nosijo imena kot Adrenalina, Silence, Jazva, Revolver, Tomo Tomšič Band, Six pack, Markec. Plošča je prvi izbor stodvajsetih večernih nastopov s še bolj značilnimi imeni: Za zmeri skregani, Ognjerezi, Pridigarji, Božjast.

LJUBLJANA — V sobotni prilogi časnika Delo so začeli objavljati strip (risanko) z naslovom Marjanca. Avtor je Joaquín Salvador Lavado, bolj znan kot Quino (Argentinec) in šele ko si človek ogleda risbe, ugotovi, da Marjanca ni druga kot Mafalda, njenega znanca na plaži, Markec, pa je avtor krstil za Miguelita. Prevodi so še kar zadeti (ni gotovo ali se opirajo na original ali na italijansko izdajo), le zapisi so narejeni površno.

GORIŠNICA NA PTUJSKEM POLJU — V tej novi občini v Halozah so se odločili, da kot prvo večjo nalogo zgradijo vodovod, ki bo oskrbel s tekočo vodo tudi tiste predelne občine, ki jo dobivajo s hrvaške strani (ta pa je trikrat dražja).

ANDRAŽ — Dvanajstiči so pripravili v Andražu pod Goro Oljko v žalski občini prireditve Družina poje. Mnogo ljudi je poslušalo dvaindvajset družin z narečnih področij Slovenije, pa tudi zamejske rojake iz Italije in Avstrije.

ZUŽEMBERK — Od Žužemberka do Soteske so čistili reko Krko. Akcije so se udeležili tako potapljalci kot mladi kiparji ali slikarji, komunalci, ribiči, šolarji. Iz vode so potegnili za dva tovrnjaka avtodolov, koles, kurišč za svinjske kuhinje, stekla, plastike, gume in tudi pločevink. Reka ima 95 kilometrov dolžine in namen je, da vsako leto temeljito očistijo kak predel. Lansko leto so čistili od Straže do Otočca. Mladi kiparji so z opadki oblikovali kipe, slikarji so slikali Krko, drugi šolarji pa so

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZDRAVNIKI

dr. Marija Avguštin - Specialistka za očesne bolezni. Ponedeljek, torek in petek od 16. do 20. ure. Roma 3122 - 1. nadstr. 3. - Isidro Casanova (20 m od Rute 3). Tel.: 485-5194

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij; Lic. psih. Marko Mustar; Santa Fe 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knave - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319

Janez Pustavrh: barvam hiše, stanovanja, polagam tapete (empapelado); tel. 651-6622 (po 13. uri).

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

OBVESTILA

ČETRTEK, 21. septembra:

Sanmartinska Liga žena-mati ima redni mesečni sestanek ob 18.30 uri.

SOBOTA, 23. septembra:

Srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

V Slovenski hiši Slomškova proslava ljudskošolskih otrok.

SOBOTA, 30. septembra:

Srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

SKA - prof. Matjaž Puc: Bog, narava in človek ob 20 v Slovenski hiši.

NEDELJA, 1. oktobra:

19. obletnica pri Svetogorski Kraljici, cerkev sv. Rafaela, ob 16. uri: pete litanije Matere božje, slovesna maša, po maši v dvorani kulturno-družabni del z Mladinskim zborom San Justa.

Slovenska kulturna akcija

prof. Matjaž Puc:

BOG, NARAVA IN ČLOVEK

V soboto 30. septembra ob 20 v Slovenski hiši

SDO

slovenska vas

SFZ

vabita na

44. mladinski dan

24. septembra 1995

9.00 sv. maša

10.15 dviganje zastav

10.30 začetek tekmovanj

13.00 kosilo

19.00 kulturni program

Prosta zabava - sodeluje ROCK AND POLKA

PRISTAVA sporoča:

- da bo 1. oktobra ob 9.30 uri maša s petjem osnovnošolskih otrok;
- po maši OBCNI ZBOR društva PRISTAVA;
- ob 13. uri pa DRUŽINSKO KOSILO

Slovenske osnovne šole v Argentini

v soboto, 23. septembra ob 9, v Slovenski hiši

SLOMŠKOVA PROSLAVA

ob 9. uri bo sv. maša za pok. katehete in učitelje nato v dvorani igra:

PRINCESKA IN PASTIRČEK

Pavla Golia

Igrajo učenci Balantičeve šole v režiji Frida Beznika.

Vabi šolski odbor ZS

Mogoče vas bo zanimalo zvedeti, da...

— da v pisarni upokojencev v Zagorju ob Savi še zmerom visi Titova slika...

— da je ameriška obveščevalna agencija CIA ugotovila, da so Srbi krivi za 90 odstotkov zločinov, povezanih z etničnim čiščenjem v Bosni in Hercegovini...

— da je danes na svetu petsto domnev-

nih prikazovanj Matere božje, ki jih seveda v velikanski večini Cerkev ne priznava...

— da sta danes na čelu 147 občin Republike Sloveniji samo dve ženski, samo dve županji...

— da se na salezijanski gimnaziji v Želimljah zaradi denarnih težav zavoda profesorji-salezijanci (ne laiki) odpovedujejo plačili...

— da so pred kratkim nekateri romarji na Kureščku doživeli „sončni čudež“ in da se na ta hrib zgrinja čedalje več ljudi...

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Proprietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-1) 636-0841

Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati, Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

40. SLOVENSKI DAN

22. OKTOBRA NA SLOVENSKI PRISTAVI

LOGAŠKI OKTET

na gostovanju v Argentini

7.10. v Našem domu v San Justo

8.10. v Slomškovem domu

11.10. v Slovenski vasi

12.10. v Salón Dorado v Teatro Colón

13.10. v Mendoza

14.10. v društvu Triglav

15.10. slavnostni koncert

v Slovenski hiši

19.10. v Slovenskem domu

v Carapachayu

20.10. v Bariločah

21.10. v Slovenskem domu

v San Martinu

22.10. na Slovenskem dnevu na

Pristavi v Castelarju

ŽREBANJA V SLOGI

• 19/9 TELEVIZIJSKI APARAT 14" za vse, ki so izpolnili in oddali anketo: Sloga vas vprašuje

• 3/10 POČITNICE za dve osebi na Hanželičevini. Sedemdnevno zastojnsko bivanje, všteta je tudi vožnja. Vsi, ki imajo naloženo \$ 200.-

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

„V zborih Te bom slavil, Gospod.“

V četrtek, 3. avgusta, je odšel k Bogu po zaslužen plačilo naš dragi mož, oče, stari oče, gospod

Boris Kromar

Najlepša zahvala vsem, ki so nam ob tej bridki uri stali ob strani. Posebna zahvala župniku cerkve sv. Ane, ki je zmolil molitev na domu in g. Komanu, ki je ob vrnitvi iz Slovenije opravil pogrebni obred na grobu in ga blagoslovil.

Žalujoči: žena Dora roj. Skubin, hčerka Polona in sinova Jurij in Gregor z družinami

Mar del Plata, Buenos Aires, ZDA